

Visio Algarazabel super revolutione politica anni 1626

<https://hdl.handle.net/1874/18773>

Tho 1490.

7 →

V I S I O
ALGARAZABEL.

33.

S V P E R
REVOLVTIONE POLITICA.

Anni 1626.

*Et erit post hæc : Effundam spiritum meum super
omnem carnem : & prophetabunt filij vestri
& filia vestra : senes vestri somnia-
bunt, & iuvenes vestri visiones
videbunt. Ioel. 2. 28.*

Kalendis Ianuarij c10. 10 c. xxvi.

V I S I O
ALGARAZABEL.

S V P E R
REVOLVTIONE POLITICA

Anni 1626.

HÆC est illa Visio
Fidelis & stupenda,
Quam vidit *Algarazabel*
In Valle non dicendâ.

Annus erat sexies
Centenus & millenus,
Sextus & vigesimus.
Hic numerus est plenus.

In Capricorni remorâ
Sol adhuc hæsitabat,
Conuersa Iani facies
Kalendis suis stabat.

Sedebat *Algarazabel*
Pensando multa pressus,
Et rerum graui pondere
Considerando fessus.

Cur tota tot discordijs
Europa fluctuaret,
Cur per alterna viscera
Gens gentem vulneraret.

Quid esset quod Lombardiam
Et Ligures moueret:
Gibbosus cur Sabaudiam
Senecio cieret.

Quid Hugonotta agitent
In Galliâ confusi,
Seu missi Aquitaniâ
Seu qui Rochellâ clusi.

Cur Insulani caudices
Britanni nauigarent
Immensum per Oceanum
Et prædis inhiarent.

Quid Pseudo-*rex* iuuençulus
Extorris cogitaret,
Dum pœnas temerariæ
Ambitionis daret.

Vexilla cur erigeret
Et vela contra gentem
Fuscicoloris Hesperii
Hem! nimium potentem.

Quis esset in Germania
Origo tot malorum :
An pacis spes cohæreat
Cum spe Comitiorum.

Cur coadiutor lectus sit
Ad Magdeburgi vota ;
Qui regnet in Diœcesi
Et ditione tota.

Cur Transyluani negligent
Et Walachi Bathorem :
Cur Lotharingi fœminam
Recusent successorem.

Cur Belgica tot pellibus
Circumdata leonum
Adbuc in prædam cederet
Tot armis nationum.

Cur Danus se immisceat
Querelis vicinorum,
Qui posset solus ducere
Choreas extra chorum.

Gustauus cur Lyf landiæ
Infestus sit colonis,
Iniquus qui est Sueciæ
Detentor à Polonis.

Quid turbulenti Veneti
In fœdera coniungant,
Et superos, & inferos
Vt Austrios emungant.

Multa super singulis
Suspirans agitabat
Quietis sub silentio
Quam nox obscura dabat.

Et ecce dum per apices
Tot rerum diuagatur
Ad modum auræ tenuis
Audita vox quæ fatur :

Quid mœres *Algarazabel*,
Quid mœres & te angis
In hisce quæ non capies
Dum manibus vel tangis ?

Quin age mentem erige
Et esto sine cura
In rebus quibus desuper
Est pondus & mensura.

Cognosce res, sed scrupulum
Depone quæritandi,
Cur fiant hæc & alia
Confusione grandi.

Iustitia cùm desijt
In terris habitare,
Successit *Statûs Ratio*
Calamitatum mare.

Quid illa sit, Rex Iupiter
Non nouit, sed nouerunt
Qui eam tot miserijs
Patronam statuerunt.

Exhau-

Exhaustus fons & arboris
Emortuæ radices :
Quicquid conentur homines
Sunt rebus suæ vices.

Falluntur qui versutijs
Hæc cuncta metiuntur,
In quibus magni Numinis
Tot placita cernuntur.

Huc flectant, illuc torqueant
Per fas nefasque ruant,
Videbis ut infidias
In cœlum frustra struant.

Si vis ut tibi disseram
Sincerè quid futurum,
Consilium nequitiae
In fumos abiturum.

Affurge, & me sequere
Videbis quæ nunc latent,
Secreta quæ mortalium
Aspectui non patent.

Vides hic de Genua
Quam moues quæstionem
Et ibi Longo bardia
Opimam regionem ?

Quæ causa sit tot cladum
Si vellem enarrare,
Stuperes tu nec cuperes
Narranti fidem dare.

Arcana sunt Imperij
Quæ paradoxa credunt,
Qui charitatem proximi
Ob regna nunquam lædunt.

Tu transfer in Sabaudiam
Et oculos, & mentem,
Et vide quem monueras
Senecionem flentem.

Non decet fletus militem,
Et tamen flet pro vero,
Dum vastat vulpes vineam
Cum singulari fero.

Appensus in statera est,
Inuentus minus habens,
Qui deprædatur alios
In foueam delabens.

Coibunt duo capita
Quæ vallem ob Telinam
Mouerunt dira prælia
In populi ruinam.

In manus ambo venient,
Et jungent unà vires :
Romana quantum Curia.
Gauderes, si hoc scires.

Et scies, sed præmonco
Concordiam tu foue,
Et ad conatus arduos
Cognata sceptrâ moue.

Cur volant vespæ Venetæ
Et Rerumpublicarum
Heluetij illecebræ
Origo tot rixarum ?

Captentur vulpes paruulæ,
Quæ fraudes moliantur,
Et fodiendo foueas
Radices depascuntur.

Affurget tunc Italia,
Et Roma triumphabit,
Dum Austria cum *Clis* *lilij*
In vera pace stabit.

Iustitia & veritas,
Dum sese complectentur,
O Reges intelligite
Quæ bona vos sequentur.

Florebit causa si dei
Doctrinæ Orthodoxæ,
Submittet caput Hæresis,
Vel danda statim noxæ.

Odorem spargent Lilia
In hortis Galliarum,
Non erit qui suffodiat
Radices vinearum.

Tunc Hugonottæ supplices
Non venient libelli
Innatâ qui vafritie
Fel contegant sub melle.

Rochella tunc non poterit
Ab anglis defensari,
Non erit tunc profectio,
Quæ scitur præsentari.

Duobus tunc securitas
Monarchis concedetur,
Dum se turbandi iuspicias
Formido sustolletur.

Hinc transi *Algarazabel*,
Et Septem-ad-trionem,
Bootes quâ non promouet,
Metire regionem.

Immiscuit se Dania
Querelis vicinorum,
Post paruum tempus incidet
In manus Austriorum.

Stat scriptus adamantino
Hic sermo caractere,
Qui causam malam suspicit
Iubetur respondere.

Holfatia mirabitur
Et fauor ab Hispano
Fideli viro dabitur
A Vate sed non vano.

Tum spurius Mansfeldius
Et semiuir infanus
Iacebunt trunca corpora,
Priusquam cesset Danus.

Nec trepida quod transitum
 Per Luneburgum facit:
 Conatus ridet hominum,
 Qui fulmen solus jactat.

Inuentus est qui faciat
 Hunc Slesia fauorem,
 Vt turbatoris Patriæ
 Dîs offerat cruorem.

Garleben circumdabitur,
 Pauebit Tangermunda,
 Freistadium lætabitur,
 Sed forte non secundâ.

Hic dimicat Walfteynius
 Pro Regno, mirum dictu,
 Recense quanta millia
 Procumbant hoc conflictu.

Fluenta Albis conspice
 Cruore purpurata,
 Hamburgum, & Rostochium
 Pauore consternata.

Mouebit Brandenburgico
 Lis propria furorem.
 Sed sequitur exercitus
 Ad pascua pastorem.

Pastorem quem nō nomino,
 Nec opus nominare,
 Dum opus est ouiculis,
 Quas ducit pastum dare.

Sic pauit gregem Moyse
 Et Iosue deduxit,
 Hic alter est quo melior
 In acie non luxit.

Hic Hector est Brabantia
 In canâ senectute,
 Tot ductor in victorijs
 Pro Belgicâ Virtute.

Nunc vide à quo durius
 Tractatur Lithuanus,
 Vt Vladislao supplices
 Protendat ultrò manus.

Vindicta manet impium,
 Vel fera, vel festina,
 Gustauum bella Suecia
 Inuadunt intestina.

Ne quære de Comitijs
 Germaniæ quid rei:
 Concurrent magna capita
 De quibus multum spei.

Sed hui! quàm difficile
 Res inter se ligare
 Diuersis quæ foederibus
 Sciuntur discrepare.

De Magdeburgo quaestio
 Suspensum te non angat,
 Debetur hoc Saxonie,
 Vt nemo jus hoc frangat.

Quem

Quem Saxo non exhibuit
 Império fauorem,
 Cessando solus expulit
 Qui regno inuasorem

Hoc fatum Lotharingæ
 Quod tempore futuro
 Paratur matrimonium
 Pro Duce successuro

Sed dicere prohibeor
 De Romanorum Rege,
 De Præsula Colonia
 Pro Eburonum lege.

De Frederico Comite
 Nil fiet, sed pro natis
 Est aliquid quod suspicor
 Quod fiet fortè gratis.

Britanniæ Rex Carolus
 Regauit pro sorore,
 Vt habeantur filij
 Immunes ab errore.

Non errant, dicunt, foeminae
 Sed ducunt in errores,
 Quid peius sit dispiciant
 Virtutum qui censores.

Sic aiunt quod mulieres
 Rarissimè domentur
 Et quæ sunt Regum filia
 Coronas infectentur.

Hæc luet culpam conjugis,
 Dum mori vult Regina,
 Et ille vult Rex dicier
 Sit licet in popina.

Popinam dico, potui
 Carinam nominare,
 Nam dum per terram exulat
 Regnare vult per mare.

Sed ecce regnum breuius
 Quàm Pragæ quod dabatur,
 E Gaditano littore
 Inuasor dum fugatur.

Non vides ferri nauibus
 Reliquias Anglorum,
 Remensis queis Oceanum
 Reuerti indecorum?

Hæc illa classis Regia,
 Hæc naues violentæ,
 Quæ metum frustra faciunt
 Neptuno cum tridente.

I nunc metire machinas,
 Et vastum apparatus,
 Dum nescis iras Superum,
 Qui diruent conatum.

Et tamen si ad lapidem
 Offendent bis eundem,
 Vt pro labore referant
 Stipendij tantumdem.

Non

Non solent reges unicâ
 Conuerti velle plagâ,
 Nec videt cæcus Pharao
 Quid dicet mens præfaga.

At miseret quod Carolus
 His malis detinetur,
 Quæ solum propter regulum
 Se pati profitetur.

Optaret nunc amoribus
 Cum Fruge operari,
 Et in reginæ de decus
 Pedissequam tractare.

Bucquingam exposuit
 Clenodias regales
 Ob summulam pecuniæ
 Expensas ad nauales.

Testatur id Hollandia,
 Testatur Amsterdamum :
 O Angli sine frugibus
 Hunc amputate ramum.

Vertetur mare citius
 Britannia in vinum,
 Quàm Heidelberga redacem
 Videbit Palatinum.

Nunc pauca de Leonibus
 Intellige Belgarum,
 Prædones qui sunt maximi,
 Et principes ferarum.

Hos cicures efficere
 Ingenij & artis;
 Queis libertatem tollere
 Vis nequit longa Martis.

Pacem multi clamitant,
 Et volunt esse pacem,
 Seu per Vlyssæ subdolum,
 Seu bellicum Aiaccem.

Superbit Ajax viribus,
 Vlysses valet fraude,
 Nec hic nec ille faciet
 Concordiam cum laude.

Non erit pax nec requies,
 Replebitur mensura
 Parentum in progenie,
 Quæ plena mox futura.

Immane est quod video,
 Immensum quod tacere
 Compellit virtus altior,
 Ne possit gens videre.

Dum peregrinus superest
 Et nebulo vagatur,
 Legationes obiens
 Vt Belgium perdatur.

F. A. hic
 omni: est
 Bellia.

Tolletur vir è medio
 Cui manus semper lotæ,
 Bruxella quem deposuit
 Vt nummum malæ notæ.

Non

Non vides ut flammiumos
Diducant duo rictus
Leonum feri catuli
Quis furor est inuictus?

Immotâ fati regulâ
Ambrosius signatus
Terrâ, marique efferum
Vt animal prematur.

Coaxant in littoribus
Aprico sole ranæ,
In stagna mergent capita
Sint licet Anglicanæ.

Catholicus rex imperat,
Rex Christianus jubet,
Mergantur fœdæ Bestiæ
Quæ nauigant quò lubet.

Accede, macta, dissecâ,
Qui subdolè fecere
Tranquillitatem Belgij
Ab Angliâ pendere.

Mirare sed industriam
Prudentis Gondomari,
Quo melior à Principe
Non potuit legari.

Agnosce virum Belgica,
Qui oculis & fronte
Exponit aquæ riuulos,
Qui latitant in fonte.

Hic ille est qui Charites
Quas loquitur, donabit,
Sed tu infælix negliges
Quod cœlum propinabit.

Infœlix quæ Leonibus
Armata generosis
Efecta es mancipium
Vulpeculis dolosis.

Sed meliora video
Et tempus anni clarum,
Quod ducet in Hispaniam
Colonias Belgarum.

Valentia deligitur
Palæstra voluptatum,
Vt ibi sedem collocent
Quis collocare gratum.

Et collocabunt plurimi
Iniquâ lege pressi
Sub impio regimine
Iam pati plura fessi.

Si narrem de militiâ
Quæ scio Christianâ,
Non ultra vult Ierusalem
Relinqui ceu pagana.

Magnorum sub auspicijs
Pendantur vela Regum,
Quis Alcoranum pellere
Pro Christo lex est legum.

Europa

ALGARAZABEL.

Europa consolaberis
Et hæreses cessabunt,
Dum Athei & impij
Ab aulis exulabunt,

Vale *Algarazabel*,
Et viue memor horum,
Sed quidquid agas conprime
Mysteria fatorum.

Dixit & enauuit,
Et ego mansi solus
Conatus multa perere,
Ne fortè subsit dolus.

Sed quicquid sit ænigmata
Sphinx potest intricare,
Non opus est Oedipodem
In istis occupare.

Metire Lector tempora,
Et vide veritatem,
Constituo te iudicem
Ad rei æquitatem.

*Non saluatur Rex per multam virtutem &
Gigas non saluabitur in multitudine
virtutis sue. Psal. 32.*

Inſcriptio vetuſti marmoris, inventi & eruti
prope Coloniam Agripp. hoc anno 1626.

*Sirena Kal. Ian. Antiquarijs omnibus
veritati aſſerenda.*

AVORVM LVXV. PATRV. ASTV. FRATRVM PRIVL-
LEGHS. FILIORVM FASTV. NEPOTVM ÆMVLATIO-
NE. IMPIORVM DOMINIO. ATHEORVM CONSILIO.
ADVLATORVM FAVORE. PRÆSVLVM INCVRIA.
HEREDIPETARVM DEVOTIONE. SOPHISTARVM
AVLICISMIS. MVLTORVM HYPOCRISI. PAVCORVM
FIDE. PLVRIVM AMBITIONE. OMNIUM PECCATIS.
CORRVERVNT PLVRIMA. ET. O: IVPITER IAM FAC
MIRACVLA. AVT IN PEIVS RVENT OMNIA, ET
POSTHAC NIL PROFVTVRA TVA FVLMINA.

*Timete Dominum omnes Sancti eius : quoniam non est
inopia timentibus eum. Psal. 33.*